

zobowiązane są do ustalenia stawek podatku od środków transportowych, jednakże nie mogą one przekroczyć maksymalnej oraz minimalnej stawki określonej w ustawie. Z postanowienia art. 10 ust. 1 pkt 4 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, po zmianach wprowadzonych obwieszczeniem Ministra Finansów z dnia 6 października 2009 roku w sprawie stawek podatków od środków transportowych obowiązujących w 2010 roku, stawka minimalna podatku od środków transportowych dla:

- ciągników siodłowych i balastowych przystosowanych do używania łącznie z naczepą lub przyczepą, z innym systemem zawieszenia i o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów równej lub wyższej niż 12 ton do mniej niż 31 ton i o liczbie osi 2 - wynosi 929,42 zł (stawka maksymalna wynosi 2.153,41 zł),

- dla ciągników siodłowych i balastowych przystosowanych do używania łącznie z naczepą lub przyczepą, z innym systemem zawieszenia i o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów równej lub wyższej niż 31 ton i o liczbie osi 2 - wynosi 1.959,23 zł (stawka maksymalna wynosi do 36 ton włącznie - 2.153,41 zł, powyżej 36 ton - 2.786,03 zł).

Z powyższego wynika, iż Rada ustalając stawkę podatku dla ciągników siodłowych i balastowych przystosowanych do używania łącznie z naczepą lub przyczepą, z innym systemem zawieszenia i o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów

równej lub wyższej niż 31 ton do 36 ton włącznie i o liczbie osi 2 ustaliła ją poniżej obowiązującej na 2010 rok dla tego rodzaju pojazdów stawki minimalnej (różnica - 183,23 zł). Powyższe stanowi naruszenie przepisu art. 10 ust. 1 pkt 4 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Kolegium wskazuje, że stosownie do art. 20a ustawy o podatkach i opłatach lokalnych w przypadku nie uchwalenia stawek podatku od środków transportowych stosuje się stawki obowiązujące w roku poprzedzającym rok podatkowy, z tym że jeśli stawki minimalne dla poszczególnych rodzajów pojazdów są wyższe od stawek uchwalonych na rok poprzedzający rok podatkowy - stosuje się odpowiednie stawki wynikające z załączników nr 1-3 ustawy.

Z uwagi na powyższe stwierdzenie nieważności w/w postanowienia uchwały jest zasadne.

Przewodnicząca Kolegium
Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu
(-) Grażyna Wróblewska

Pouczenie: Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu w terminie 30 dni od daty jego doręczenia za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu.

126

UCHWAŁA Nr 17/1007/2009 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W POZNANIU

z dnia 18 listopada 2009 r.

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 roku o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz.U. z 2001 r. Nr 55, poz. 577 ze zm.), w związku z art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, ze zm.) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu: orzeka nieważność postanowień uchwały Rady Miejskiej w Kłodawie Nr 360/09 z dnia 30 października 2009 roku w sprawie określenia wysokości stawek podatku od środków transportowych jako sprzecznych z postanowieniami art. 10 ust. 1 pkt 2, 4 i 6 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2006 roku Nr 121, poz. 844 ze zm.)

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą doręczoną tutejszej Izbie w dniu 6 listopada 2009 roku Rada Miejska w Kłodawie powołując się na przepisy art. 18 ust. 2 pkt 8 i art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym oraz na art. 10 ust. 1 i 2

ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych oraz obwieszczenia Ministra Finansów z dnia 3 sierpnia 2009 roku w sprawie wysokości górnych granic stawek kwotowych w podatkach i opłatach lokalnych w 2010 roku i z dnia 06 października 2009 roku w sprawie stawek podatków od środków transportowych obowiązujących w 2010 roku, określiła wysokość stawek podatku od środków transportowych na 2010 rok.

Regionalna Izba Obrachunkowa w dniu 13 listopada 2009 roku na podstawie przepisów art. 61 §1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego w związku z art. 91 ust. 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym zawiadomiła Przedstawiciela Gminy o wszczętym postępowaniu nadzorczym w odniesieniu do przedmiotowej uchwały z uwagi na sprzeczność jej postanowień z obowiązującymi przepisami prawa. Termin rozpatrzenia sprawy został wyznaczony na dzień 18 listopada 2009 roku.

Rozpatrując sprawę na posiedzeniu w dniu 18 listopada 2009 roku Kolegium Izby ustaliło i zważyło

co następuje.

Samorząd terytorialny i jego organy działają na podstawie i w granicach prawa. Przepis art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym stanowi, że do właściwości rady gminy należy podejmowanie uchwał w sprawach podatków i opłat w granicach określonych w odrębnych ustawach.

Stosownie do przepisów art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych rada gminy, w drodze uchwały, określa wysokość stawek od środków transportowych, przy czym nie mogą one przekroczyć maksymalnej oraz minimalnej stawki określonej w ustawie.

Rada Miejska w Kłodawie w przedmiotowej uchwale ustaliła stawki podatku od środków transportowych w tabeli zawartej w postanowieniu § 1 uchwały. Poszczególne kolumny tabeli oznaczone zostały w poniższy sposób:

1. L.p.,
2. rodzaj środka transportowego,
3. masa,
4. liczba osi,
5. zawieszenie pneumatyczne lub zawieszenie uznane za równoważne,
6. inne systemy zawieszenia,
7. stawka podatku w złotych.

Natomiast w kolejnych pozycjach wierszy tabeli przedstawione zostały stawki podatku dla:

- 1) samochodów ciężarowych o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 ton i poniżej 12 ton,
- 2) samochodów ciężarowych o dopuszczalnej masie całkowitej równej lub wyższej niż 12 ton,
- 3) ciągników siodłowych i balastowych przystosowanych do używania łącznie z naczepą lub przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów od 3,5 tony i poniżej 12 ton,
- 4) ciągników siodłowych i balastowych przystosowanych do używania łącznie z naczepą lub przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów równej lub wyższej niż 12 ton,
- 5) przyczep i naczep, które łącznie z pojazdem silnikowym posiadają dopuszczalną masę całkowitą od 7 ton i poniżej 12 ton, z wyjątkiem związanych wyłącznie z działalnością rolniczą prowadzoną przez podatnika podatku rolnego,
- 6) przyczep i naczep, które łącznie z pojazdem silnikowym posiadają dopuszczalną masę całkowitą równą lub wyższą niż 12 ton, z wyjątkiem związanych wyłącznie z działalnością rolniczą prowadzoną przez podatnika podatku rolnego,
- 7) autobusów.

Ustalając w pozycji drugiej tabeli stawki podatku dla samochodów ciężarowych o dopuszczalnej masie całkowitej równej lub wyższej niż 12 ton i o czterech i więcej osiach jezdnych Rada ustaliła stawki podatku dla pojazdów:

- od 12 ton do 29 ton – 2.090 zł dla pojazdów z zawieszeniem pneumatycznym lub zawieszeniem uznanym za równoznaczne i 2.300 zł dla pojazdów

z innym systemem zawieszenia osi jezdnych,

- od 29 ton i wyżej - 2.090 zł dla pojazdów z zawieszeniem pneumatycznym lub zawieszeniem uznanym za równoznaczne i 2.480 zł dla pojazdów z innym systemem zawieszenia osi jezdnych.

Ustalając w pozycji czwartej tabeli stawki podatku dla ciągników siodłowych i balastowych przystosowanych do używania łącznie z naczepą lub przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów równej lub wyższej niż 12 ton i o dwóch osiach jezdnych Rada ustaliła stawki podatku dla pojazdów:

- od 12 ton do 31 ton – 1.650 zł dla pojazdów z zawieszeniem pneumatycznym lub zawieszeniem uznanym za równoznaczne i 1.800 zł dla pojazdów z innym systemem zawieszenia osi jezdnych,
- od 31 ton do 36 ton – 1.650 zł dla pojazdów z zawieszeniem pneumatycznym lub zawieszeniem uznanym za równoznaczne i 1.960 zł dla pojazdów z innym systemem zawieszenia osi jezdnych,
- powyżej 36 ton – 1.980 zł dla pojazdów z zawieszeniem pneumatycznym lub zawieszeniem uznanym za równoznaczne i 2.090 zł dla pojazdów z innym systemem zawieszenia osi jezdnych.

Ustalając w pozycji czwartej tabeli stawki podatku dla ciągników siodłowych i balastowych przystosowanych do używania łącznie z naczepą lub przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów równej lub wyższej niż 12 ton i o trzech i więcej osiach jezdnych Rada ustaliła stawki podatku dla pojazdów:

- od 12 ton do 36 ton – 1.800 zł dla pojazdów z zawieszeniem pneumatycznym lub zawieszeniem uznanym za równoznaczne i 1.830 zł dla pojazdów z innym systemem zawieszenia osi jezdnych,
- od 36 ton do 40 ton – 2.200 zł dla pojazdów z zawieszeniem pneumatycznym lub zawieszeniem uznanym za równoznaczne i 2.350 zł dla pojazdów z innym systemem zawieszenia osi jezdnych,
- od 40 ton i wyżej – 2.200 zł dla pojazdów z zawieszeniem pneumatycznym lub zawieszeniem uznanym za równoznaczne i 2.577 zł dla pojazdów z innym systemem zawieszenia osi jezdnych.

Ustalając w pozycji szóstej tabeli stawki podatku dla przyczep i naczep, które łącznie z pojazdem silnikowym posiadają dopuszczalną masę całkowitą równą lub wyższą niż 12 ton, z wyjątkiem związanych wyłącznie z działalnością rolniczą prowadzoną przez podatnika podatku rolnego i o dwóch osiach jezdnych Rada ustaliła stawki podatku dla pojazdów:

- od 12 ton do 36 ton – 1.100 zł dla pojazdów z zawieszeniem pneumatycznym lub zawieszeniem uznanym za równoznaczne i 1.320 zł dla pojazdów z innym systemem zawieszenia osi jezdnych,
- powyżej 36 ton – 1.430 zł dla pojazdów z zawieszeniem pneumatycznym lub zawieszeniem uznanym za równoznaczne i 1.720 zł dla pojazdów z innym systemem zawieszenia osi jezdnych.

Ustalając w pozycji szóstej tabeli stawki podatku dla przyczep i naczep, które łącznie z pojazdem

silnikowym posiadają dopuszczalną masę całkowitą równą lub wyższą niż 12 ton, z wyjątkiem związanych wyłącznie z działalnością rolniczą prowadzoną przez podatnika podatku rolnego i o trzech i więcej osiach jezdnych Rada ustaliła stawki podatku dla pojazdów:

- od 12 ton do 36 ton – 1.350 zł dla pojazdów z zawieszeniem pneumatycznym lub zawieszeniem uznanym za równoznaczne i 1.400 zł dla pojazdów z innym systemem zawieszenia osi jezdnych,

- powyżej 36 ton – 1.700 zł dla pojazdów z zawieszeniem pneumatycznym lub zawieszeniem uznanym za równoznaczne i 1.800 zł dla pojazdów z innym systemem zawieszenia osi jezdnych.

Taka regulacja kategorii opodatkowania spowodowała iż dla niektórych pojazdów ustalone zostały najprawdopodobniej dwie stawki podatków, tj.:

- dla samochodów ciężarowych o dopuszczalnej masie całkowitej równej 29 ton, cztery i więcej osi jezdnych, z innym systemem zawieszenia osi jezdnych: 2.300 zł i 2.480 zł (z postanowienia art. 10 ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, po zmianach wprowadzonych obwieszczeniem Ministra Finansów z dnia 6 października 2009 roku w sprawie stawek podatków od środków transportowych obowiązujących w 2010 roku wynika, że stawka minimalna podatku od środków transportowych dla tej kategorii pojazdów określona została w kwocie 2.479,97 zł),

- dla ciągników siodłowych i balastowych przystosowanych do używania łącznie z naczepą lub przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów równej 31 ton i dwóch osiach jezdnych, z innym systemem zawieszenia osi jezdnych: 1.800 zł i 1.960 zł (z postanowienia art. 10 ust. 1 pkt 4 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, po zmianach wprowadzonych obwieszczeniem Ministra Finansów z dnia 6 października 2009 roku w sprawie stawek podatków od środków transportowych obowiązujących w 2010 roku wynika, że stawka minimalna podatku od środków transportowych dla tej kategorii pojazdów określona została w kwocie 1.959,23 zł),

- dla ciągników siodłowych i balastowych przystosowanych do używania łącznie z naczepą lub przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów równej 36 ton i o dwóch osiach jezdnych, z innym systemem zawieszenia osi jezdnych: 1.960 zł i 2.090 zł,

- dla ciągników siodłowych i balastowych przystosowanych do używania łącznie z naczepą lub przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów równej 36 ton i o dwóch osiach jezdnych, z zawieszeniem pneumatycznym lub zawieszeniem uznanym za równoznaczne: 1.650 zł i 1.980 zł,

- dla ciągników siodłowych i balastowych przystosowanych do używania łącznie z naczepą lub przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów równej 36 toni o trzech i więcej osiach jezdnych, z zawieszeniem pneumatycznym lub za-

wieszeniem uznanym za równoznaczne: 1.800 zł i 2.200 zł,

- dla ciągników siodłowych i balastowych przystosowanych do używania łącznie z naczepą lub przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów równej 36 ton i o trzech i więcej osiach jezdnych, z innym systemem zawieszenia osi jezdnych: 1.830 zł i 2.350 zł,

- dla ciągników siodłowych i balastowych przystosowanych do używania łącznie z naczepą lub przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów równej 40 ton i o trzech i więcej osiach jezdnych, z innym systemem zawieszenia osi jezdnych: 2.350 zł i 2.577 zł (z postanowienia art. 10 ust. 1 pkt 4 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, po zmianach wprowadzonych obwieszczeniem Ministra Finansów z dnia 06 października 2009 roku w sprawie stawek podatków od środków transportowych obowiązujących w 2010 roku wynika, że stawka minimalna podatku od środków transportowych dla tej kategorii pojazdów określona została w kwocie 2.576,88 zł),

- dla przyczep i naczep, które łącznie z pojazdem silnikowym posiadają dopuszczalną masę całkowitą równą 36 ton, z wyjątkiem związanych wyłącznie z działalnością rolniczą prowadzoną przez podatnika podatku rolnego i o dwóch osiach jezdnych, z zawieszeniem pneumatycznym lub zawieszeniem uznanym za równoznaczne: 1.100 zł i 1.430 zł,

- dla przyczep i naczep, które łącznie z pojazdem silnikowym posiadają dopuszczalną masę całkowitą równą 36 ton, z wyjątkiem związanych wyłącznie z działalnością rolniczą prowadzoną przez podatnika podatku rolnego i o dwóch osiach jezdnych, z innym systemem zawieszenia osi jezdnych: 1.320 zł i 1.720 zł,

- dla przyczep i naczep, które łącznie z pojazdem silnikowym posiadają dopuszczalną masę całkowitą równą 36 ton, z wyjątkiem związanych wyłącznie z działalnością rolniczą prowadzoną przez podatnika podatku rolnego i o trzech i więcej osiach jezdnych, z zawieszeniem pneumatycznym lub zawieszeniem uznanym za równoznaczne: 1.350 zł i 1.700 zł,

- dla przyczep i naczep, które łącznie z pojazdem silnikowym posiadają dopuszczalną masę całkowitą równą 36 ton, z wyjątkiem związanych wyłącznie z działalnością rolniczą prowadzoną przez podatnika podatku rolnego i o trzech i więcej osiach jezdnych z innym systemem zawieszenia osi jezdnych, masie 36 ton: 1.400 zł i 1.800 zł.

Ustalenie dwóch różnych stawek podatku dla tych samych kategorii pojazdów powoduje, iż w części uchwała staje się niewykonalna, bowiem nie wiadomo wg jakiej stawki należy naliczać i pobierać podatki. Ustawa o podatkach i opłatach lokalnych w art. 10 ust. 1 jednoznacznie wskazuje, że rada gminy określa w drodze uchwały, wysokość stawek podatku od środków transportowych, z tym, że roczna stawka podatku od jednego środka transportowego nie może przekroczyć stawki maksymalnej wynika-

jącej z ustawy lub być niższa od kwot określonych odpowiednio w załącznikach nr 1, 2 i 3 do wspomnianej ustawy. Rada może jedynie różnicować wysokość stawek podatku dla poszczególnych rodzajów podmiotów opodatkowania wymienionych w art. 10 ust. 1 pkt 1, 3, 5 i 7 ustawy, uwzględniając w szczególności wpływ środka transportu na środowisko naturalne, rok produkcji albo liczbę miejsc do siedzenia (art. 10 ust. 2 ustawy).

Zauważyć należy przy tym, iż uchwały w sprawie podatków i opłat lokalnych są aktami prawa miejscowego, stąd ich postanowienia winny być określone na tyle czytelnie aby każda osoba należąca do bliżej nieokreślonego kręgu podatników rozumiała ich treść i nie miała wątpliwości w ich stosowaniu.

Kolegium wskazuje, że stosownie do art. 20a ustawy o podatkach i opłatach lokalnych w przypadku nie uchwalenia stawek podatku od środków transportowych stosuje się stawki obowiązujące w

roku poprzedzającym rok podatkowy, z tym że jeśli stawki minimalne dla poszczególnych rodzajów pojazdów są wyższe od stawek uchwalonych na rok poprzedzający rok podatkowy – stosuje się odpowiednie stawki wynikające z załączników nr 1-3 ustawy.

Z uwagi na powyższe stwierdzenie nieważności postanowień uchwały jest zasadne.

Przewodnicząca Kolegium
Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu
(-) Grażyna Wróblewska

Pouczenie: Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu w terminie 30 dni od daty jego doręczenia za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu.

127

UCHWAŁA Nr 17/1008/2009 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W POZNANIU

z dnia 18 listopada 2009 r.

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz.U. z 2001 r. Nr 55, poz. 577 ze zmianami) w związku z art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zmianami) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu: orzeka nieważność postanowień uchwały Nr XXXI/214/O9 Rady Gminy Siedlec z dnia 27 października 2009 r. w sprawie określenia wysokości rocznych stawek podatku od środków transportowych, w części wskazanego w §1 ust. 6 załącznika nr 2 pn. „Stawki podatkowe dla pojazdów określonych w §1 ust. 6 uchwały” w zakresie, w jakim uchwalone stawki są niższe od stawek minimalnych, jako podjętych sprzecznie z przepisami art. 10 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2006 r. Nr 121, poz. 844 ze zmianami) oraz Obwieszczeniem Ministra Finansów z dnia 6 października 2009 r. w sprawie stawek podatku od środków transportowych obowiązujących w 2010 r. (M. P. Nr 67, poz. 872).

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą doręczoną tutejszej Izbie w dniu 2 listopada 2009 r. Rada Gminy Siedlec, powołując się na przepisy art. 18 ust 2 pkt 8, art. 40, art. 41 i art. 42 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 10 ust. 1 i 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, określiła wysokość rocznych stawek podatku od środków transportowych.

Regionalna Izba Obrachunkowa w dniu 16 listopada 2009 r. na podstawie art. 61 §1 i 4 Kodeksu po-

stępowania administracyjnego (Dz.U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zmianami) zawiadomiła przedstawiciela Gminy Siedlec o wszczętym postępowaniu w odniesieniu do Uchwały Nr XXXI/214/O9 Rady Gminy Siedlec, wyznaczając jednocześnie termin badania na dzień 18 listopada 2009 r.

Rozpoznając sprawę Kolegium Izby ustaliło i zważyło, co następuje:

W §1 ust. 6 przedmiotowej uchwały postanowiono, że „podatek od środków transportowych wynosi rocznie od ciągnika siodłowego i balastowego przystosowanego do użytkowania łącznie z naczepą lub przyczepą, o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów równej lub wyższej niż 12 t, stawki podatku określone są w załączniku Nr 2 do niniejszej Uchwały”. Ze wskazanego załącznika Nr 2 przedmiotowej uchwały wynika, iż ustalone przez Radę Gminy stawki podatku dla ciągnika siodłowego lub balastowego przystosowanego do użytkowania łącznie z naczepą lub przyczepą:

- o dwóch osiach z innym systemem zawieszenia osi jezdnych o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów nie mniej niż 25 ton i mniej niż 31 ton ustalono stawkę w wysokości 898 zł,

- o trzech osiach z zawieszeniem pneumatycznym lub zawieszeniem uznanym za równoważne osi jezdnych o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów nie mniej niż 40 ton ustalono stawkę w wysokości 1.696 zł.

Z przepisu art. 10 ust. 1 pkt 4 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych wynika, że „rada gminy określa, w drodze uchwały, wysokość stawek podatku od środków transportowych – od ciągnika